

ಕರ್ತೃ

ಸಾಧನ ಟೆಫಿನ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತೇಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ತಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾರು ಬಡಿಸಿದ್ದು. ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಮುವಿವೆತ್ತಿ ‘ಉಂಟ ಮಾಡು ಬಾ’ ಎಂದ.

‘ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾಡು, ನಾನು ಅಪ್ಪ ಅಮೃತೋಂದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ನನ್ನನಕ್ಕು ಹೋದಳು.

ಯಾರಿವಳು ಈ ಜೀಲುವೆ? ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕನಿಕರ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಳೇ? ಜನ ನನಗಿ ಕನಿಕರ ತೋರುವುದು ದೂರದ ಮಾತು. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಗುಣ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದೆ ಬ್ಲೂವರಾರು? ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷೋದೆದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅರೆಗಳಿಗೆ ತಲೆ ತಿಂದವು. ಕೋತೆ ಬಿಟ್ಟು ವಾಯು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಬಂದ. ಕವ್ವು ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಬಿದಿಗೆ ಚಂದ್ರ ಕಣ್ಣೆರಿಯುತ್ತಿದ್ದು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳಲ್ಲಿನ ಎಲೆಗಳು ಏಳಿಗಳಿಗೆ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕರಳ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೋಳೆಯೋಳಗೆ ನುಸುಳಿದ.

ಸಾಧನಳ ಬಳಿ ಬಂದು ಮನುಜ ಸಲಗೆಯ ಮಾತುಗಳಾಡುತ್ತ, ಅವಳ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿಸ್ತು. ಚೆಷ್ಟಿನ ಜೀರಿ ಕನಸೋದೆಯ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು. ಉಸಿರಾಟ ದೀಘೋವಾಗಿ ಎದೆ ದವಡವನೆ ಬಡಿಸಿದೆ ಕೋಳುತ್ತಿತ್ತು. ಭಯ ಆವರಿಸಿ ಅತ್ಯ ಬಿಟ್ಟು. ಮಂಚದ ಬಳಿ ಇಂದ್ರ ಕಿರು ಸ್ಥಾಲು ಮೇಲಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಣ ಲ್ರಾಂಪ್ ಹಾಕಿದಳು. ತಣ ಬೆಳ್ಳು ಬಿತ್ತು. ಮಾನವಾಗಿ ಗಾಢ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನಕ್ಕಾದಳು. ದ್ವೀಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿರ್ಪೆ ಬಡಿಯುತ್ತ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ಲ್ರಾಂಪ್ ಅರಿಸಿದಳು.

ಬೆಳಿಗಿನ ಜಾವ ಮನುಜ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋರ ಬಂದ. ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ತಾರ ಬರೆದ ರಂಗೋಲಿ ನೋಡಿ ಪ್ರಳಿತನಾದ. ಮನದ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿ ಚಿತ್ತ ಬರೆದ ಕಾರಣದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುತ್ತು ಹರಿಬಿಟ್ಟು. ಕಷ್ಟೀಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಸಾಧನಳ ತಂದೆಯತ್ತ ಬಂದು ಕುಶಲೋಪರಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

‘ಸಾಧನ ಎಲ್ಲಿ?’

‘ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸಂಜೀ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ’ ಮಾತು ಮಾತುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತಿನ ಗೋಪುರ ಬೆಳೆಯಿತು. ಗೆಳತಿಯರ ಜೀತೆಗೂಡಿ ಸಾಧನ ತರಗತಿ ಕೋಳೆಯೋಳಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು. ಗೆಳತಿಯರಾಡುವ ಒಸಗೆ ಮಾತುಗಳು ಅವಳಿಗೆ ರಚಸಲಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಪಾಠ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುದೆ ಬೋರಾಯಿತು.

‘ನಳಿಂಬುವ ಹಾವಿನಂತ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂದು ಏನಾಗಿದೆ? ತುಂಬಾ ದಲ್ಲಿಗಿಡೆಯಲ್ಲ, ಇಂದೆ ಬರುವಾಗ ಯಾರಾದರೆಂದಿಂದಾದರೂ ಜಗತ್ ಕಾದು ಬಂದೆಯಾ?’

‘ಇಲ್ಲ, ಯಾಕೋ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಜಾರು’

ತುಟಿಯೋಳಿನಿಂದ ಬಂದ ಮಾತು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ‘ಬೆಂಗ ಲಗ್ಗಾವಾಗು ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದಳು ಬಂಧು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಳಕ್ಕರು. ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತ. ‘ಬಾಯಿ ಮುಷ್ಟಿ ಸಾಕು ನನಗೆ ಜೀನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು’.

ಮನದ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕಡಡಿದ ಜೋರನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೋರ ದೂಡಬೇಕೆಂಬ ತವಕದ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗೆಳತಿಯರನ್ನಗಲಿ ಮನೆ

ಸೇರಿದಳು.

ಚೋಧಿವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಶಾಲಿ ಮಂತ್ರ ಚೋಧಿಸುವ ಬುದ್ಧಿದೇವನ ಬಳಿಗೆ ಸತ್ಯ ಮನು ಇತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಗೌತಮಿಯ ವರಣಚಿತ್ತ ಬಡಿಸಿ ಗೋಡೆಗೆ ತಾಗಿ ಹಾಕಿದ. ಕೋಳೆಯೋಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಕನಸ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಆ ಚಿತ್ತ ಬಿತ್ತು.

ತದೆಸಚಿತ್ತದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ದಿಲಿಲುಗೊಂಡ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತಳು. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಮನ ತುಂಬಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ದ್ವೀಷ ಆರಿ ಹೋಯಿತು. ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ

ಗೌರವದ ಭಾವ ಚೆಪ್ಪುತ್ತು. ಕಿಟಕಿ ಬಿದಿಗೆ ನೆಲ್ಲಿಸಿದ ಹೇಂಟಿಗ್ ಸಾಫ್ಟ್ ಠ್ರೋ ಸೆಟ್, ಕಿರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಬ್ರೂಫ್ ಸಾಫ್ಟ್ ನೋಳಗೆ ಸಿಲುಕ್ಸಿಡ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಯ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಿದ ರೊಂಡ್, ಪ್ಲಾಟ್ ಬ್ರೂಫ್ ಗಳು, ಬಿದಿಗೆ ತೈಲವರಣದ ಷ್ಟೂಬ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಇತ್ತು. ಕಲರ್ ಪ್ರಾಲೋಚನೋಳಗೆ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಉಳಿರಧಿ ಷ್ಟೂಬ್ ಬಾಗಳು ಅಳಿಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದವು.

ಪ್ರಾಲೋಚನಲ್ಲಿ ಅದಿಟ್ಟು ಒಂದೆರಡು ಕವ್ವು ರೊಂಡ್ ಬ್ರೂಫ್ ಗಳು, ಕಿರು ಬಾಬೆಲೋಳಗುಳಿದ ಕಾಲು

ಲೈನ್‌ಡ್ರಾ ಆಯಿಲ್, ಹಳೆಯ ಕರವಸ್ತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದು. ಮನುಜನ ಬಳಿ ಬಂದು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ‘ಮನುಜ, ನೀ ಬಿಡಿಸಿದ ಚಿತ್ತ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಅರಳಿಸಿದೆ’. ‘ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಸಾರವು ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಭಿಂದನದನ್ನಾದು ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಸಾಲಾದು. ಸುಂದರ ಕಲೆ ಸುಂದರ ಬದುಕು ರಳಿಸಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕಲಾರೂಪ ನೋಡುವ ಕಲಾವಿದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂತ. ನಿನೊಬ್ಬು ಅಭಿಜಾತ ಕಲಾವಿದ’. ವಿನಯ ತುಂಬಿ ಬಾತು.

‘ಸಾಧನಜಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಗ್ರೇಡ್ ನೀಡಬೇಡಿ. ನಾನೊಬ್ಬು ಕಲಾಪ್ರೇಮಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲಾ ವಿದ್ವಾಧಿ.

‘ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಕಲಾವಿದರು ಒಮ್ಮೆದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವ ತುಂಬಾ ಭರ್ಯಾನಾಕ ಅದು ವಲ್ಲರಿಗೂ ಅಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಸಿಗೆ ಇಂದ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅಳುವ ಮುಖ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮುಖ ಕಂಡೆ. ಚಿತ್ತಭೋಳಿ, ಮನ ತುಂಬಾ ನೀನೆ ವಿರಾಮಾನವಾಗಿರುವೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನ ತುಂಬಾ ಶ್ರುತಿಸುತ್ತೇನೆ’. ತುಂಬಿ ನಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ. ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ, ಪ್ರೀತಿ.

‘ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುವೆ?’

‘ಪ್ರೀತಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮುಗ್ಗಡೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಾ ಇನ್ನನ್ನ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ ನಿನ್ನ ಸರಳತೆ ಮೇಲಾಗಿ ಕಲಾವಿದ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಿದ ಚಿತ್ತ ನೋಡಿ ಮನ ಸೋಲಬೇಡ. ಕಲೆ ಮೂಲತೆ ದುಷ್ಪಿಟಗಳ ಸಂಗಾತಿ, ಕಲಾವಿದರ ಸಹವಾಸ ನಿನಗೆ ಜೀಡ. ಕಲೆ ಕಲೆಗಾಗಿಯೇ ಹೋರತು ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಬದುಕು ಪ್ರೀತಿ ಓದು, ಸುಂದರ ಬದುಕು ಕಣ್ಣಿ ಹೊಡುತ್ತದೆ.

‘ಗಾಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನ ಕಲೆ ಕಲೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಕಲೆ ಬದುಕಿಗಾಗಿ. ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಹುಸಿಯಾಗಿರು. ಪ್ರೀತಿ ಇಂದ್ರಾದೆ, ಧಾರೆ ಎರೆ, ಇಲ್ಲಾಗಳಿಗೆ ತರಬು. ಪ್ರೀತಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚಿಗುರಾಗಿ ಹಾಟ್ಟಿ, ಎಲೆಯಾಗಿ, ಮಾಗ್ನಾಗಿ, ಹಾವಾಗಿ, ಕಾಯಾಗಿ, ಹಣಾಳ್ಳಿ ಹೃದಯ ಹೃದಯ ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಬೆಸೆಗಳ ಬಾಲು ಭವ್ಯ. ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದರಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಬಂದುವೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅವರವರ ಹಣೆಬಿರಹದ ಮಾತು. ಪ್ರೀತಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿತೆ

ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿ ತಲೆಕೆದರಿಕೊಂಡು,

ದಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ದೇವದಾಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಡೆ ಬರೆಯುತ್ತ, ಚಿತ್ತ ಬಡಿಸುತ್ತು,

ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತ, ಒಂದೆ ಸಿಗರೆಟ್ ದಾಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲೂಂಡಿ ಅಂಗಡಿಯೋಳಿ ಕಾಲ ಕಣ್ಣೆಯುತ್ತ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬಾಟಲಿ ಬಿಂದಿ ಮಾಡಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಡಿ

ಜಾಣ ದಡ್ಡನಾದ ಈ ಹುಚ್ಚು ಅಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯಾರು ಯಾರನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ವಿನೆನೋ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಞಗಳು ಅಳಿದ ರಾಜ್ಞಗಳು ಉದಯವಾಗಿವೆ’

ಬುಲಾವು

ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೂ
ವಿನೆಂದು ನೋವು
ಹಚ್ಚಿರಲ್ಲಿ ಬಂದು
ದಿನಪ್ಪ ಮುಲಾಮು
ವಿನು ಮಾಪೋದು
ಬಂದು ದಿನ ಬಂದೇ ಬಂತು
ಯಿಮನ ಬುಲಾವು!

